29/11/2018

Patriarhul Ierusalimului a oferit pentru Catedrala Naţională un fragment din moaștele Sf. Ioan Iacob

Preafericitul Părinte Teofil, Patriarhul Ierusalimului, a oferit joi, pentru Catedrala Națională, un fragment din moaștele Sfântului Ioan Iacob de la Neamț, precum și un epitrahil care a aparținut sfântului originar din Crăiniceni, Botoșani.

Odoarele au fost dăruite la începutul vizitei oficiale în România ca urmare a invitaţiei Preafericitului Părinte Patriarh Daniel de a sluji la primul hram al Catedralei Naţionale închinat Sfântului Apostol Andrei.

„Aducem, de asemenea, Epitrahilul Sfântului Ioan cel Nou Hozevitul, cel din România, un fragment din moaștele sale, ca mărturie credincioasă a sfinţeniei sale, spre sfinţirea credincioșilor închinători de aici, precum şi Moaşte ale Cuvioşilor

Părinţi Hozeviţi”, a spus Preafericirea Sa cu prilejul primirii oficiale în Catedrala Patriarhală istorică.

La rândul său, Părintele Patriarh Daniel a mulţumit pentru darul preţios oferit de Patriarhul Teofil şi a spus că ulterior, cele două relicve ale „românului sfânt din Țara Sfântă” vor fi așezate într-unul din paraclisele aflate la subsolul Catedralei Naționale care va fi închinat Sf. Ioan Iacob.

Sfântul Ioan Iacob de la Neamţ

Sfântul Ioan Iacob de la Neamţ s-a născut la 23 iulie 1913, în satul Crainiceni, județul Botoșani, primind la botez numele de Ilie. Rămas orfan de mic, a fost crescut de bunica sa Maria, iar mai apoi de unchiul său Alecu Iacob, care l-a ajutat să continue gimnaziul şi liceul.

In anul 1933, intra în obştea Mănăstirii Neamț, condusă atunci de viitorul Patriarh al României, Nicodim Munteanu, unde peste trei ani este călugarit cu numele de Ioan.

Pleacă în Ţara Sfântă unde trăieşte mai întâi ca pustnic, iar după doi ani intră în Mănăstirea Sfântul Sava. În anul 1947 a fost hirotonit preot şi instalat ca egumen al Schitului românesc Sfântul Ioan Botezatorul de pe Valea Iordanului, unde a rămas până în anul 1952.

Ultimii opt ani din viață i-a petrecut într-o peșteră greu accesibilă, numită Sfânta Ana, din apropierea Mănăstirii Sfântul Gheorghe Hozevitul. Aici a murit la 5 august 1960, la vârsta de 47 de ani. La 20 de ani de la trecerea sa la cele vesnice, i-a fost deschis mormântul unde i s-a găsit trupul plin de mireasmă. Acesta a fost așezat spre închinare în biserica Mănăstirii Sfantul Gheorghe Hozevitul.

Proclamarea canonizării Sf. Ioan Iacob în Patriarhia Ierusalimului

Procalmarea canonizării a avut loc în data de 31 ianuarie 2016.

Ceremonia de proclamare a canonizării sfântului român a fost condusă de Preafericitul Părinte Teofil al III-lea, Patriarhul Ierusalimului, care a oficiat atunci Sfânta Liturghie împreună cu unsprezece ierarhi din diferite țări.

Citirea Tomos-ului de canonizare s-a făcut în prezența delegației Patriarhiei Române condusă de Preasfinţitul Părinte Timotei Prahoveanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Bucureştilor. Hotărârea de proclamare a canonizării Sfântului Ioan Iacob de la Neamţ a fost luată în şedinţa Sfântului Sinod al Patriarhiei Ierusalimului din toamna anului 2015.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în rândul Sfinţilor în 20 iunie 1992, sub numele de Sfântul Ioan Iacob de la Neamţ, având zi de prăznuire 5

august, data trecerii sale la Domnul.